

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.453 van 12 januari 2016
in de zaak A. 216.274/X-16.280.**

In zake : Marcel VANDEWEYER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Melissa Verplancke
kantoor houdend te 8490 Jabbeke
Van Laerebekelaan 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN LIMBURG

Tussenkommende partij :

de NV THUIS BEST WONINGEN EN APPARTEMENTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Vanmuysen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Koningin Astridlaan 79
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 15 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2015/0301 van 19 mei 2015 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) in de zaak 1314/0159/A/8/0153.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 11.405 van 9 juli 2015.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 september 2015. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2015.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Melissa Verplancke, die verschijnt voor verzoeker, Tom Loose, bestuurssecretaris, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Johan Vanmuysen, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 3 oktober 2013 neemt de deputatie van de provincieraad van Limburg (hierna: de deputatie) een vergunningsbeslissing waarbij aan de nv Thuis Best Woningen & Appartementen (hierna: nv TBWA) een verkavelingsvergunning wordt verleend.

4. Het beroep van Vandeweyer tot vernietiging van deze vergunningsbeslissing werd met het bestreden arrest ongegrond verklaard.

IV. Onderzoek van de cassatiemiddelen

Uiteenzetting van het eerste en het tweede middel

5. Vandeweyer voert de schending aan van artikel 4.7.14, § 3, VCRO al dan niet in combinatie met artikel 149 van de Grondwet (hierna: Gw) en van de hoorplicht al dan niet in combinatie met artikel 149 Gw.

Hij zet uiteen dat de deputatie in de door hem bestreden vergunningsbeslissing vastgesteld heeft dat de verkavelingsvergunningsaanvraag onvolledig was en het bestreden arrest de schending van artikel 4.7.14, § 3, VCRO had moeten vaststellen omdat de deputatie zich positief heeft uitgesproken over een aanvraagdossier dat onvolledig was. De RvVb heeft zich ter beantwoording van zijn middelen die deze schending aanvoeren ten onrechte beperkt tot het onontvankelijk verklaren ervan. Vandeweyer had wel het vereiste belang, “minstens een procedureel belang” aangezien hij “betrokken was zowel in de administratieve procedure in eerste aanleg als in de administratieve beroepsprocedure voor de deputatie”.

Het tweede en vierde middel van Vandeweyer voor de RvVb voeren vier schendingen aan. De onontvankelijkheidsverklaring van deze samengenomen middelen heeft enkel betrekking op de aangevoerde schending van het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende het grond- en pandenbeleid’ (hierna: het decreet van 27 maart 2009). De onontvankelijkheidsverklaring van deze middelen door de RvVb bevat geen antwoord op de door Vandeweyer aangevoerde schending van onder meer artikel 4.7.14, § 3, VCRO en de hoorplicht. Artikel 149 Gw wordt aldus geschonden.

In het tweede middel voor de RvVb haalt Vandeweyer aan dat “de onvolledigheid van het aanvraagdossier – de schending van artikel 4.7.14, § 3, VCRO – niet alleen voort[vloeit] uit de schending van het decreet grond- en pandenbeleid (de afwezigheid van een aankoopoptie en de afwezigheid van een bewijs van storting van een afdoende financiële waarborg)

maar tevens uit de afwezigheid van de stukken vereist krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een verkavelingsvergunning” (hierna: het besluit dossiersamenstelling). Het bestreden arrest beantwoordt niet het middelonderdeel over de schending van het besluit dossiersamenstelling.

Vandeweyer voegt er nog aan toe dat hij als omwonende “het vereiste belang [had] om de onvolledigheid van het originele aanvraagdossier aan te kaarten” voor de RvVb, dit zowel op het vlak van het decreet grond- en pandenbeleid als op het vlak van het besluit dossiersamenstelling.

Beoordeling

6. Beide middelen gaan terug op de onontvankelijkheidsverklaring door het bestreden arrest van het samengenomen tweede en vierde middel van Vandeweyer afgeleid uit de schending van de artikelen 4.7.13, 2°, 4.7.14, § 1, 2°, 4.7.14, § 3, VCRO, het besluit dossiersamenstelling, het decreet van 27 maart 2009, de hoorplicht, en van artikel 4.3.1, § 1, 3°, VCRO in samenhang gelezen met artikel 4.2.6 van het decreet van 27 maart 2009, waarin hij onder meer betoogd heeft dat “het aanvraagdossier initieel onvolledig was” en dat nieuwe stukken “pas tijdens de hoorzitting in beroep aan het dossier [werden] toegevoegd” en dus “niet ter inzage [lagen] van de aanpalende bewoners tijdens het openbaar onderzoek” en hem evenmin werden meegedeeld waardoor hij “geen repliek kon indienen tijdens de hoorzitting” terwijl “[d]e wettelijke vereiste van een volledig dossier [...] aan alle omwonenden [moet] waarborgen dat zij met kennis van zaken de aanvraag kunnen beoordelen en hierop gefundeerde kritiek kunnen uitoefenen” waardoor hij “belang [heeft] bij de vereiste van een correct en volledig aanvraagdossier” en terwijl “artikel 4.7.14, § 3 VCRO uitdrukkelijk [stelt] dat het verder verloop van de procedure in eerste aanleg en de beroepsprocedure alleen gelden ten aanzien van ontvankelijke en volledige aanvragen”.

7. Artikel 4.7.14, § 3, VCRO bepaalt dat het verdere verloop van de administratieve procedure in eerste aanleg en de administratieve beroepsprocedure alleen gelden ten aanzien van ontvankelijke en volledige aanvragen.

Artikel 4.7.15, § 2, VCRO bepaalt het recht voor iedereen om bezwaren en technische opmerkingen in te dienen gedurende de termijn van het openbaar onderzoek.

Artikel 4.7.23, § 1, VCRO bepaalt dat de deputatie haar beslissing neemt omtrent het ingestelde beroep nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

8. Door de middelen van Vandeweyer onontvankelijk te verklaren omdat in ieder geval vaststaat dat door de aanvulling van het dossier het normdoel van het voorschrift van het decreet van 27 maart 2009 gerealiseerd is, hij niet aantoonde in welke mate hij persoonlijk “kan geschonden zijn nu het normdoel van de aangehaalde decretale regelgeving niet opgelegd wordt ter bescherming van individuele belangen maar het algemeen belang dient” en Vandeweyer niet het vereiste belang heeft bij de middelen “die neerkomen op een actio popularis”, laat het bestreden arrest de grief van Vandeweyer gesteund op de schending van artikel 4.7.14, § 3, VCRO, zijn bezwaarrecht en de schending van de door artikel 4.7.23, § 1, VCRO voorwaardelijke hoorplicht die op de deputatie rust, anders dan zijn grief gesteund op het grond- en pandendecreet, algeheel onbeantwoord.

Het arrest schendt aldus artikel 149 Gw.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2015/0301 van 19 mei 2015 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de zaak 1314/0159/A/8/0153.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf januari 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust